

UNDIR FYRA EYGUM

Hvat heldur tú um grindadráp?

– Grind er ein týðandi partur av okkara matmentan. Verður hvalurin dripin á rættan hátt, kunnu vit avgørt halda áfram við grindadrápi. Mær dámar væl grind sum mat – serliga turt tvøst og grindabúffar. Tó royni eg at halda meg til viðmældu nøgdina.

Hvør er tín yndis violinleikari?

– Í nógv ár var danski violinleikarin Nikolaj Znaider mín fyrimynd. Eg tók lut í hansara úrvalsundirvísing fyri nøkrum árum síðani, eins og eg keypti útgávur hansara, sum eg lurtaði nógv eftir. Nú lurti eg eisini nógv eftir Itzak Perlman, sum verður mettur at vera ein av heimsins mætastu violinleikarum.

ALT ER FULLKOMIÐ TÁ MÍTT VIOLIN- SPÆL NEMUR ÁHOYRARAN

Í 2006 luttekur tann 15 ára gamla Heiðrun Petesen í mætu violinkappingini »Jacob Gade« í Danmark. Tríggjar ferðir áður hevur Heiðrun vunnið hesa kappingina, og vónirnar eru góðar. Men hon vinnur ikki kappingina. Heiðrun umhugsar at leggja violinina og bogan í kassan og ongantíð lata hann uppaftur. Men alskurin til violinina er ov stórur. Nú er Heiðrun 23 ár og ávegis at gerast ein mætur violinleikari

Marita á Rógvi

Myrkið hevur lagt seg yvir Keypmannahavn, og ljósperurnar verða sløktar kring býin. Eisini í Tónlistaskúlanum í Keypmannahavn verða perurnar sløktar – ein fyri og onnur eftir. Klokkan er 21, men enn eru nakrar ljósperur tendraðar, og har standa úrmælingar og venja. Tú hoyrir djúpar tónar frá eini sello, eins og opera-røddir ljóma úr fleiri ættum. Heiðrun flennur, tá vit hittast við inngongina.

– Hoyrir tú sangin? Hasum noyðast vit lurta eftir hvønn dag – allatíð. Tey syngja í kantinuni, um kvøldarnar, í steðgunum – allatíð, sigur hon brosandí.

Soleiðis er tilveran á einum hægri tónlistaskúla. Tónleikur er tilveran. Soleiðis hevur altíð verið hjá Heiðrun.

Smágentan við heilt serligum gávum

Heiðrun byrjar tónlistarligu leiðina sum 7-ára gomul. Hon byrjar at spæla undir Sámali Petersen, og saman finna tey

ein leist, ið hóvar sinnalag Heiðruns.

– Hóast eg var barn, megnaði Sámali at fáa tað besta burtúrur mær. Mær dámar væl lýdni, og eg fekk eisini eina frálæru, ið hóskaði til mín.

Heima er pápi Heiðrun, Hjalmar, greiður yvir, at dótturin hevur heilt serligar gávur sum violinleikari. Hann leggur henni lag á at venja, og hvønn sunnudag hevur Heiðrun konsert heima. Frálæran gongur so væl, at hon ger av at fara til donsku violinkappingina »Jacob Gade« sum 9-ára gomul. Hesa kappingina vinnur hon sum 9.11 og 13-ára gomul. Men tá hon roynir seg á fjórða sinni, ruggar alt ikki rætt. Hugurin at spæla violin er ikki hin sami undan kappingini, og hon megnar ikki at vinna. Hon fær eitt 2.pláss, og Heiðrun minnist greitt, hvussu tað kendist.

– Tað var ræðuligt. Fyri meg var tað ein gøla at tapa. Hóast nógv ikki síggja tað, so var eg fjálturstungin, meðan eg spældi. Hetta var ein trupulleiki í nøkur ár.

Av og á mintist eg ikki, hvat eg hevði spælt. Tað kendist, eins og eg ikki stóð á jørðini, greiðir hon frá.

Eins og aðrir tannáringar, hevur Heiðrun eisini ov-mikið at hugsa um, og eftir kappingina verður violinin lögð í kassan í eitt tíðarbil. Men har liggur hon ikki leingi.

Violinkassin verður latin upp

Eftir lokið prógv í 9. flokki roynir Heiðrun seg í miðnámskúla, tí ætlanin er at gerast lækni. Men hon

hon velir at spæla til upp-tøkuroyndina, er víðagitna violinkonsertin hjá Felix Mendelsohn í E.moll. Hetta er ein hin mætasta violin-konsertin, ið ein violinleikari kann spæla. Summi skýra hana at vera ein gimstein í violinsøguni. Og stórætlaða valið gevur úrslit, tí spæl Heiðruns vekir áhuga í Keypmannahavn.

Frá venjingarskúlanum til Prins Henrik

Í Keypmannahavn fer Heiðrun frá tryggu tilveruni í Tórshavn og frálæru Sámali Petersens til eina rokuta tilveru á tónlistaskúlanum í Keypmannahavn.

– Tað var ein kollvelting fyri meg at byrja at lesa, tí bráðliga skuldi ein kappast við nógv onnur. Hvussu dugnalig var eg í mun til hini?

Fimm ár eftir, at Heiðrun og violinin seta seg í Atlantic Airways, hevur Heiðrun nomið sær ein bachelor í klassiskum tónleiki, eins og hon er byrjað at lesa á kandidatinum. Heiðrun hevur valt at lesa á solist-

linjuni saman við teirri strúkikvartettini, hon spælir saman við hvønn dag. Hendan ber heitið Nordic String Quartet og er sett saman av tveimum violinleikarum, einum bratschleikara og einum selloleikara. Óseku skúlakonsertirnar eru av, og nú ræður um at gera seg galdandi í tónlistarligu vinnugreinini.

– Útyvir lesnaðin snýr alt seg um at fáa samband við røttu fólkinum, tí kappingin er hörð um plássini í symfoniorkestrunum. Eisini er kapping um at verða umbiðin at spæla til ymisk tiltøk, sigur Heiðrun.

Nordic String Quartet við Heiðrun á odda stendur seg ómetaliga væl í vinnugreinini innan klassiskan tónleik. Eitt nú hevur kvartettin spælt fyri Prins Henrik í Fraklandi. Ummælarar rósa framførs-lunum. »Ungt, nýtt og eggjandi« eru millum orðini frá mætum ummælarum. Men Heiðrun hevur eisini roynt seg innan rytmiskan tónleik, og tað eru ikki hissini tónleikarar, hon fær høvi at spæla saman við.